

Balletihooajale 1984/85 jäi punet paneemata.

* * *

Selle hooaja afiši «Estonias» kujundas põhiliselt balletiklassika — «Luikede järv» 11 etendusega (keskmiselt 630 külastajat), «Raimonda» 8 (369) ja «Sülfiid» 8 etendusega (373). Juhukülalisena ilmusid mängukavasse «Eesti ballaadid» ning lühiballetibukett, mida hoiti käigus külalisetenduste tarbeks.

Kui poleks olnud Tallinna Koreograafiakooli «Coppéliat» «Estonia» tantsijatega tähtsamates osades, oleks käesoleva aasta esimene pool ehk kuidagi ära vajunud, sest nagu halva tavana (ükskõik millised põhjused ka poleks, aga fakt jääb faktiks) lükkus plaanitud «Meister ja Margarita» (E. Lazarevi muusika, B. Eifmanni stsenaarium, M. Murdmaa koreograafia) järgmisse hooaega.

Selles valguses omandas Léo Delibes'i «Coppélia» Enn Suve redaktionis laiema tähenduse kui tavaline õpilasetendus. Seda balletti on Eestis varem esitatud viies eri versioonis, 1922. aastal «Estonias» lava-
valgust näinuna sai sellest esimene balletietendus Tallinnas. Nüüd pakkus Suve välja oma pretensioonideta variandi. Ta tõi «Coppélia» lavale operetilaadsena: ei mingit hoffmanlikku fantastikat — Coppélius on veidi veider vana kellameister, kes oma lõbuks ka mehaanilisi nukke meisterdab. Nähes külapoi si Franz'i huvi oma meistritöö vastu, kutsub ta tolle ise oma töökotta, kus nukke Coppéliaks rõivastunud Franz'i pruut Swanilda mõlemaid hullutab. Muusikaga sobib niisugune lahendus hästi. Koreograafia on lapselikult naiivne, lihtsakoeline «koolektüür», ent kokkuvõttes on siin armsat koomikat, tantsulisust, värvirohkust, lusti, meeleolu. Heatujuuline, värske etendus! Vaataja (isegi arvustaja) laseb end etenduse hoovusest kaasa viia. See on nagu soov pärast filosoofilisi targutusi haarata lasteraamatu järele. Positiivset lõpphinnangut soodustab estoonlaste kaastöö etenduses: võluv-kelmikas subrett Tatjana Voronina, särtsakas Jevgeni Kirejev ning Janis Garancis. Viimane esineb Coppéliuse osas erakordse plastilise meisterlikkusega — ühelt poolt on antud kindlapiirilne ja koomiline tüüp, teiselt poolt on see tehtud artistlikult ning kaasatõmbava lustiga. Üks Garancise rollirea tippudest! Kokku võttes — rõõmus teatrisündmus, mille loomisel oma fantaasiat ja meistrikätt pole varjanud Eldor Renter. Tema on kaheldamatult selle etenduse üks pealoojaid.

* * *

Meino Aassale

Teater; Muusika. Kino 1985/12